

Δεκέμβριος 2009 www.pagkritio.gr-mail: gpagnasio@pagkritio.gr

Έτος ε'- αριθ φύλλου 4

ΕΚΤΟΣ ΔΙΔΑΚΤΕΑΣ ΥΛΗΣ

ΤΟ ΦΙΔΙ ΣΤΗ ΦΑΤΝΗ Χριστουγεννιάτικο διήγημα

του
Γιώργου
Σκαμπαρδώνη

Ζωγραφική:
η πάνω εικόνα
είναι του
Μιχάλη Μαδένη
και οι κάτω
του Αριστείδη
Βλάσση.

Η Ζέφη, δασκάλα στο Σχολείο των Κωφών, τριάντα πέντε ετών, δυο χρόνια χωρισμένη, οδηγεί το Φιατάκι της, ανεβαίνει στις κοντινές, χιονισμένες λοφοπλαγιές έχοντας δίπλα της, στη θέση του συνοδηγού, τον κουβά. Οδηγεί σχετικώς ψύχραμα – σκέφτεται πόσες πιθανότητες είχε αυτό να συμβεί. Ξεκίνησε σήμερα πρωί, παραμονή Χριστουγέννων, μαζί με το παιδί, το αγοράκι της τον Χρήστο, που είναι δυόμισι χρόνων, και φτάσανε στο σουπερ μάρκετ για να φωνίσουν, να γυρίσουν και μετά να πάνε να κοινωνήσουν. Πήρε η Ζέφη ένα καρότσι απ' τη σειρά, κι άρχισε να βάζει μέσα τρόφιμα. Στο τέλος σκέφτηκε να πάρει και ένα μικρό τσουβάλι πατάτες – τις θυμή-

«...Κι όπως ο ιερέας έσκυψε λίγο παραπάνω, χτυπάει το παιδί, μια, με το χέρι που και με απρόσμενη δύναμη, το Άγιο Δισκοπότηρο, το ρίχνει κάτω και όλη η μετάληψη χύνεται στο λάτωμα της εκκλησίας κι απλώνεται σαν μεγάλη κηλίδα αίμα...»

θηκε βλέποντας τα σακιά στη γωνιά. Μικρά τσουβαλάκια από κίτρινο νάιλον, δικτυωτό. Πήρε ένα σακί, το έβαλε πάνω απ' όλα τα τρόφιμα μέσα στο καρότσι και μετά σήκωσε το παιδί και το απόθεσε πάνω στο τσουβάλι κάτι που πάντα του άρεσε όταν πηγαίνανε στο σουπερ μάρκετ. Το 'βλεπε σαν βόλτα. Ο μικρός χοροπηδούσε πάνω στο τσουβαλάκι και χαιρόταν – η Ζέφη έκανε μερικές γύρες ακόμα μήπως ξέχασε τίποτε.

Κουβάλησε τα ψώνια στο σπίτι κάπως γρήγορα για να προλάβουνε να πάνε και στην εκκλησία. Το παιδί με το που ξαναμπήκανε στο αμάξι άρχισε να κλαίει. Με ένα περιέργο κλάμα. Η Ζέφη το καθησύχαζε, νόμιζε ότι ήταν η συνηθισμένη γκρίνια του. Το μάλωνε, το χαίδευε. Εκείνο σώπαινε και μετά άρχιζε πάλι να κλαίει. Απ' τη στιγμή που μπήκαν στο ναό, το παιδί αποχαλινώθηκε. Το κρατούσε η Ζέφη στην αγκαλιά σφιχτά και δεν

μπορούσε να το κάνει ζάφτι. Χτυπιότανε, τσίριζε, ούρλιαζε, έκλαιγε. Κάτι ήθελε να πει και δεν τα κατάφερνε. Ο κόσμος ενοχλούνταν αλλά δεν μπορούσε να κάνει τίποτα – είχε πλησιάσει η ώρα της μετόληψης. Η σειρά είχε στηθεί κιόλας μπροστά τους και ο παπα-Μακάριος της εκκλησίας του Αγίου Χαραλάμπους, ιερέας ψηλός, με ευγενική μορφή, σοβαρός, με βαθιά, υπέροχη φωνή, είχε βγει με το Άγιο Δισκοπότηρο και με το κουταλάκι και είχε αρχίσει να μεταλαβάνει τον κόσμο.

Όσο μίκραινε η σειρά τόσο το παιδί αλλοφρονούσε. Ξέφυγε, μια στιγμή, απ' τη μάνα του, έπεσε κάτω με δαρμοσπασμούς και μαγουλοσύρθηκε στο δάπεδο του ναού. Αλλά όλοι έκαναν υπομονή – σκέφτονταν πως το παιδί κάτι έχει και το έφερνε η μάνα του να μεταλάβει μήπως και βοηθηθεί. Δυσανασχετούσαν, γύριζαν το κοίταζαν αλλά δεν μιλούσαν – κάποιος είπε χαμηλόφωνα τη λέξη «δαιμονισμένο».

Ο ιερέας είχε εντοπίσει από

ΤΟ ΧΡΟΝΙΚΟ ΤΟΥ ΜΗΝΑ

3η εκδρομή του έτους	1/12
Χριστουγεννιάτικος εκκλησιασμός ανά τμήμα	10,11,15,16,και 17 Δεκ.
Προβολή ντοκιμαντέρ με τον τίτλο <i>HOMME</i>	14/12
Χριστουγεννιάτικο παζάρι	16/12
Κάλαντα από την α' δημοτικού και τη Γ' λυκείου.	22/12
Χριστουγεννιάτικη εκδήλωση	22/12 βράδυ για γονείς και 23/12 για τα παιδιά
ΔΙΑΚΟΠΕΣ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ	

νωρίς το παιδί και το παρατηρούσε κάθε τόσο, εντελώς γαλήνιος. Φτάσανε στα δυο βήματα. Η Ζέφη κράτησε το παιδί πιο γερά, προσεκτικά.

Ο παπάς έτεινε το κουταλάκι με την μεταλλαβιά – ο μικρός Χρήστος ήρθε σε παραλήρημα, χτυπιότανε ολόκληρος, τραβιότανε πίσω, δεν ήθελε. Κι όπως ο ιερέας έσκυψε λίγο παραπάνω, χτυπάει το παιδί μια, με το χέρι του και με απρόσμενη δύναμη, το Άγιο Δισκοπότηρο, το ρίχνει κάτω και όλη η μετάληψη χύνεται στο πάτωμα της εκκλησίας κι απλώνεται σαν μεγάλη κηλίδα αίμα – όσοι περίμεναν στην σειρά είδαν την εικόνα αυτή κι ένωσαν σαν να δέχτηκαν μια μαχαίριά στο στήθος.

Η Ζέφη άρχισε να κλαίει. Τραβήχτηκε με το παιδί πιο εκεί και κάθισε σε ένα στασίδι κρατώντας το αγκαλιά.

Ο παπάς, ήρεμος πάντα, γαλήνιος, σήκωσε κι άφησε πίσω του σε ένα τραπεζάκι το Άγιο Δισκοπότηρο και το κουταλάκι και έπεσε στα τέσσερα. Σύρθηκε στο δάπεδο κι άρχισε να γλείφει τη μετάληψη μαζί με τα σκουπίδια και τα χώματα, τη σκόνη και τα υπολείμματα των παπουτσιών του κόσμου. Σχολαστικά, επίμονα σαν ατάιστο σκυλί. Πόντο πόντο, γουλιά γουλιά, γιατί το δόγμα απαγορεύει να σκουπίσεις το αίμα του Χριστού. Το ήπιε όλο ο ιερέας. Μετά στάθηκε να ξεκουραστεί. Εάπλωσε μπρούμυτα, εξουθενωμένος. Εμεινε έτσι ακίνητος, για λίγο, μέσα στην βουβή εκκλησία, σαν θα 'λεγες, για να κοιμηθεί, εκεί στο δάπεδο, επιτόπου.

Όλοι κρατούσανε την αναπνοή τους. Κοιτούσανε σαν χαμένοι.

Ο παπάς αναστηκώθηκε, αργά, σαν να ξύπνησε. Εεσκόνησε τα ιερά του άμφια, κι έκανε ήρεμα το σταυρό του, μουρμουρίζοντας.

«Η γέννησή σου, Χριστέ ο Θεός...» Έριξε μια πλάγια ματιά στο παιδί που ησύχαζε στην αγκαλιά της μάνας του. Ύστερα έστρεψε κι έφερε απ' το Ιερό ένα μπουκάλι γεμάτο με καθαρό οινόπνευμα και το έριξε ραντιστά στο δάπεδο, σ' όλο το μέρος όπου είχε πέσει η μετάληψη. Μετά έβγαλε απ' τα ράσα του σπέρτα, άναψε ένα κι έβαλε στο οινόπνευμα φωτιά, που τινάχτηκε ψηλά, με ένα μπαφ! μέσα στον ναό, προς τον τρούλο, φωταγω-

γώντας τον.

Το εκκλησίασμα τραβήχτηκε τρομαγμένο προς τα πίσω, φρικόισε.

Ο ιερέας έκαψε ό,τι απόμεινε απ' την μετάληψη στο δάπεδο, ενώ δεν άφηνε κανέναν να πατήσει εκεί, πριν σβήσει η φλόγα, πριν καθαριστεί απόλυτα το μέρος, εντελώς.

Με το που έσβησε μόνη της, σιγά σιγά, η φωτιά, ο παπάς πήγε μέσα στο Άγιο Βήμα, να βάλει φρέσκο κρασί και ψίχα στο Δισκοπότηρο, για να συνεχίσει την μετάληψη – εκείνη τη στιγμή η Ζέφη ένωσε το παιδί να λιποθυμεί στην αγκαλιά της. Έβγαλε μια κραυγή, βγήκε τρέχοντας έξω, μπήκε στο αυτοκίνητο και οδηγώντας με άγχος, κλαίγοντας, τράβηξε προς το Κέντρο Υγείας, που ευτυχώς δεν απέιχε πάνω από ένα πεντάλεπτο. Οι γιατροί πήραν το παιδί μέσα γρήγορα, το εξέτασαν – δεν μπορούσαν να καταλάβουν. Μια νοσοκόμα το γύμνωσε και τότε είδε ένας γιατρός στο αριστερό μπουτί του παιδιού τις δυο μικρές τρύπες και το μεγάλο οίδημα γύρω γύρω.

– Φίδι, είπε. Το δάγκωσε φίδι. Οχιά. Του έκανε αμέσως ένεση ατροπίνης και το έβαλε στον ορό. Το παιδί ήταν σε κόμα.

– Πρέπει να φύγει αμέσως για το νοσοκομείο, είπε ο γιατρός. Κινδυνεύει το δηλητήριο έχει προχωρήσει. Πήραν γρήγορα το αγοράκι με το ασθενοφόρο – η Ζέφη το συνόδευσε. Έκλαιγε, σπάρραζε.

Προς το μεσημέρι άρχισε σιγά-σιγά το παιδί να συνέρχεται. Αλλά το κράτησαν εκεί, στο νοσοκομείο, προληπτικά.

Η Ζέφη γύρισε σπίτι. Μπήκε στην κουζίνα – τα φωτάκια απ' το χριστουγεννιάτικο δέντρο παραληρούσαν ρίχνοντας χρωματιστές, διακεκομμένες δέσμες σ' όλο το σπίτι. Και βλέπει την γάτα τους (που τόσο την αγαπάει ο μικρός) να είναι μπροστά στο τσουβαλάκι με τις πατάτες που ψώνισε το πρωί, με σηκωμένη τρίχα και να το κοιτάζει επίμονα. Η Ζέφη παρατηρεί, τότε, κάτι να κινείται μέσα στο σακί – μετά διακρίνει την μικρή οχιά: να κουλουριάζεται και να κρύβεται καλύτερα. Η γάτα πλησιάζει και με μιαν αστραπιαία κίνηση χτυπάει το φίδι, που πετάγεται στο δάπεδο. Το νυχιάζει ακόμα μερικές φορές, παίζοντας,

κι όχι για να το σκοτώσει. Ανατρίχιασε ολόκληρη.

Η Ζέφη πάει και παίρνει τη μασιά απ' το τζάκι για το λιώσει. Αλλά, τελευταία στιγμή, μετανιώνει. Το λυπάται. Παγώνει. Και θυμάται ότι είναι Χριστούγεννα σήμερα. Κι αυτό, ένα πλάσμα Θεού – μόνα το γέννησε. Στέκει αμήχανη. Μετά πάει φέρνει μια μεγάλη πετσέτα, την πετάει πάνω του – είναι λιποθυμισμένο. Το αρπάζει μαζί με την πετσέτα και το βάζει σ' έναν κουβά. Από πάνω χώνει σφιχτά, πατικώνει και το βαρύ μπουρνούζι της.

Και τώρα ανεβαίνοντας με το αυτοκίνητο, μακριά απ' τον οικισμό, στις μισοχιονισμένες λοφοπλαγιές του Χορτιάτη, σταματάει. Διστάζει. Βλέπει γύρω. Χιόνια κι ερημιά. Ψυχή δεν βλογάει πουθενά. Ανοίγει το τζάμι του συνοδηγού, παίρνει τον κουβά και τον αδειάζει απέξω, πετσέτα, μπουρνούζι και φίδι μαζί – ένα ρίγος τρέχει στην πλάτη της. Μετά σκύβει δισταχτικά και βλέπει την οχιά να σέρνεται μαιωνδρίζοντας ζαβά, ζαλισμένη ακόμα, και να χώνεται σε ένα θάμνο. Σκέφτεται πως το φίδι θα είχε μπει στο τσουβαλάκι μετά την ενσάκκισή, κι είχε πέσει κρυμμένο στις πατάτες, σε χειμερία νάρκη. Με το που κάθισε πάνω το παιδί, η οχιά ζεστάθηκε, ξύπνησε, ζορίστηκε και... Βγάζει η Ζέφη το κινητό, να τηλεφωνήσει στον τέως άντρα της – το αναβάλλει.

Στρίβει και τραβάει προς την εκκλησία, πριν ξαναπάει στο νοσοκομείο. Μπαίνει πάλι στην πόλη. Κόσμος πολός στους δρόμους, κρατώντας ψώνια, χαρούμενος. Φωταφία παντού. Αστράφτουνε, ανύποπτες, οι βιτρίνες, τρέχουν, αμέριμνα, τα παιδιά φωνάζοντας, γλιστρώντας, πετώντας μεταξύ τους χιονόμπαλες.

Η Ζέφη μπαίνει στο ναό. Προχωρεί παίρνει κι ανάβει ένα κερί. Νιώθει εντελώς μόνη, αδύναμη, άδεια. Στο έλεος. Βουρκώνει – μετά τα μάτια της αρχίζουν να τρέχουνε ανεξέλεγκτα. Και τραυλίζοντας ψιθυρίζει, για πρώτη φορά, μετά από πολλά χρόνια, απ' την εφηβεία της, αυθόρμητα, ασυναίσθητα, τις ξεχασμένες λέξεις:

«Η Παρθένος σήμερα τον υπερούσιον τίκτει...»

Από την εφημερίδα «Καθημερινή» της 25/12

Στιγμιότυπα
από τη
μηνιαία
εκδρομή μας.

Πέμπτη 10/12

Ο χριστουγεννιάτικος εκκλησιασμός του γ2 στον Άγιο Τίτο.

Συνοδοί καθηγητές η κ. Ελευθερία Ιατράκη και η κ. Σοφία Ηρακλείδου.

Εκκλησιασμός για τα Χριστούγεννα, στον Άγιο Τίτο

Η ημέρα του εκκλησιασμού των μαθητών δε μοιάζει με τις άλλες, τις καθημερινές τού σχολείου. Είναι ξεχωριστή, πρώτ' απ' όλα, γιατί ξεκινάει στην εκκλησία κι όχι με την πρωινή προσευχή στην αυλή του σχολείου και στη συνέχεια το πρόγραμμα διαφοροποιείται για κάποιες από τις επόμενες ώρες. Οι μαθητές έχουν τη δυνατότητα να ξεχάσουν για λίγο τη ρουτίνα των μαθημάτων και να βρεθούν με το τμήμα τους και με τους καθηγητές τους σ' ένα διαφορετικό περιβάλλον, για συζήτηση, παιχνίδι, χαλάρωση.

Έτσι, την Πέμπτη 10-12-2009, οι μαθητές του γ2 είχαν την ευκαιρία να εκκλησιαστούν στον Ιερό Ναό του Αγίου Τίτου. Το πρωινό μας ραντεβού ήταν εκεί στις 8.00'. Κανείς δεν έλειψε. Μέσα στο ναό ήταν λιγοστοί πιστοί, η ατμόσφαιρα κατασκευτική, ησυχία, συγκέντρωση, συμμετοχή. Μπορούσαν οι μαθητές να ακούσουν τα λόγια του ιερέα και των ψαλτών, αν ήθελαν, ακόμα και να καταλάβουν κάποια από αυτά. Όσοι είχαν προετοιμαστεί κοινωνήσαν. Στο τέλος, ο πατήρ Ηλίας απήλυθε λίγα λόγια στο εκκλησίασμα και σημείωσε τη χαρά που τους προξένησε η παρουσία των νέων ανθρώπων, των μαθητών, στη θεία λειτουργία της Σαρακοστής των Χριστουγέννων.

Το προαύλιο του ναού γέμισε χαρούμενα πρόσωπα και ευχάριστες φωνές. Αφού βγάλαμε τις απαραίτητες φωτογραφίες, κατηφορίσαμε προς το Κέντρο Νεότητας, τον φιλόξενο αυτό χώρο της Ενορίας που έχει πάντα ανοιχτές τις πόρτες του για τα παιδιά και τους νέους, χρόνια τώρα.

Πήραμε όλοι μαζί το πεντανόστιμο πρωινό, από τα χεράκια της Τζωρτζίνας, της Μαριάννας και της Αθηνάς Πατσιούρα, αλλά και από το κέρασμα της κ. Νεραντζούλη, της καλής γιαγιάς του Αντώνη, και των υπευθύνων του Κέντρου. Ακολούθησε μια άκρως ενδιαφέρουσα

συζήτηση, για θέματα του τμήματος, στην οποία καθένας είπε τη γνώμη του, κάποιιο συμφώνησαν μεταξύ τους, άλλοι διαφώνησαν, πάντως προσπάθησαν όλοι να είναι ειλικρινείς με τον εαυτό τους και με τους άλλους. Προφανώς δε βρέθηκαν λύσεις για όλα, εξάλλου δεν ήταν αυτό το ζητούμενο, όμως φάνηκε πως η «οικογένεια» του γ2 μπορεί να κάνει πολλά βήματα προς την ειλικρίνεια, την ευθύνη, το σεβασμό, τη συνεργασία, την ομαδικότητα.

Το ξεχωριστό αυτό πρωινό συνεχίστηκε με ζωηρό παιχνίδι στην κάτω αίθουσα του Κέντρου. Δυνατές φωνές, πολλά γέλια, αστεία και πειράγματα, παρές παρές και όλοι μαζί μοιράστηκαν τη διασκέδαση, την εκτόνωση, την ξεκούραση, τον αυθορμητισμό, τη χαρά. Τελικά, είναι τόσο απλό να γευτείς την αληθινή χαρά, όταν έχεις ανοίξει την καρδιά σου στους άλλους και είσαι πρόθυμος να ακούσεις τα μηνύματά τους. Ίσως τότε μόνο μπορείς να νιώσεις τους συμμαθητές σου δίπλα σου και τον εαυτό σου μέλος της ομάδας της τάξης σου.

Πηγαίνοντας για το σχολικό, που μας περίμενε λίγο πιο κάτω, οι διαμαρτυρίες και τα αιτήματα των παιδιών ήταν συγκεκριμένα: «Μα, γιατί φύγαμε τόσο νωρίς;», «Δεν μπορούσαμε να μείνουμε λίγο ακόμα;», «Να ξανάρθουμε!», «Να το κάνουμε πιο συχνά!», «Πότε θα ξανάρθουμε;».

Σοφία Ηρακλείδου – Ελευθερία Ιατράκη

Χθες, ημέρα Πέμπτη 10-12-09, πήγαμε με το τμήμα μου και τις καθηγήτριες κ. Ελευθερία Ιατράκη και κ. Σοφία Ηρακλείδου στον Άγιο Τίτο, για να εκκλησιαστούμε. Μόλις τέλειωσε η θεία λειτουργία, πήγαμε στο Κέντρο Νεότητας της ενορίας και, με αφορμή μια συζήτηση που είχαμε στην τάξη μας με θέμα το πνεύμα ομαδικότητας, καθίσαμε όλοι γύρω από ένα τραπέζι, για να

συζητήσουμε και να βγάλουμε ένα συμπέρασμα. Το μόνο συμπέρασμα που βγήκε είναι ότι κάποιοι συμμαθητές μου πιστεύουν πως λειτουργούμε σαν ομάδα και κάποιοι άλλοι το αντίθετο. Εγώ πιστεύω πως, για να υπάρξει ομαδοποίηση, πρέπει να το θέλουμε όλοι. Μετά από τη συζήτηση που κάναμε, κατεβήκαμε στον κάτω όροφο του Κέντρου, όπου υπήρχαν μπιλιάρδα και διάφορα άλλα παιχνίδια, και εκεί μπορώ να πω ότι φερθήκαμε σαν ομάδα, γιατί παίξαμε όλοι με όλους και περάσαμε πολύ ωραία.

Καίτη Κογεράκη

Μετά τον εκκλησιασμό που είχαμε με το τμήμα μου γ2, στον Άγιο Τίτο, πήγαμε στο Κέντρο Νεότητας, για να

συζητήσουμε ένα θέμα που μας απασχολούσε εδώ και καιρό. Καθένας από μας μίλησε με ειλικρίνεια και εξέφρασε την άποψή του για το αν είμαστε ομάδα ή όχι. Κατά τη γνώμη μου, δεν είμαστε ομάδα, διότι πρέπει να υπάρχει σεβασμός, ενδιαφέρον και πάνω από όλα να το θέλουμε όλοι, πράγματα που δε συμβαίνουν. Στη συνέχεια, παίξαμε μπιλιάρδο, ποδοσφαιράκι και άλλα παιχνίδια που υπήρχαν εκεί. Παρόλο που δε βρέθηκε κάποια λύση για το πρόβλημα, το ότι το συζητήσαμε ήταν μια καλή αρχή, περάσαμε πολύ ωραία και ελπίζουμε να επαναληφθεί.

Γζωρτζίνα Περβολαράκη

Παρασκευή 11/12

Ο χριστουγεννιάτικος εκκλησιασμός του γ1 στον Άγιο Τίτο.

Συνοδοί καθηγητές η κ. Αθηνά Κληρονόμου και η κ. Χριστιάνα Μαυρομάτη.

Τρίτη 15/12

Ο χριστουγεννιάτικος εκκλησιασμός της β' στον Άγιο Τίτο.

Συνοδοί καθηγητές ο κ. Δημήτρης Κληρονόμος και η κ. Δέσποινα Ασκανάκη.

Τετάρτη 16/12

Ο χριστουγεννιάτικος εκκλησιασμός του α2 στον Άγιο Τίτο.

Συνοδοί καθηγητές ο κ. Αντώνης Νεονάκης και ο κ. Μιχάλης Κυπριωτάκης

Πέμπτη 17/12

Ο χριστουγεννιάτικος εκκλησιασμός του α1 στον Άγιο Τίτο.

Συνοδοί καθηγητές η κ. Ειρήνη Παπαθανασίου και ο κ. Σήφης Κασσάκης.

Δευτέρα 14/12

Με αφορμή τη
Διάσκεψη της Κοπεγχάγης
προβλήθηκε το ντοκιμαντέρ
HOME.

«...Χρειάστηκαν 217 ημέρες
γυρισμάτων για να δούμε
από ψηλά το σπίτι μας.
Με εντυπωσιακά εναέρια
πλάνα, ο Γάλλος
σκηνοθέτης
Yann Arthus-Bertrand,
μέσω του ντοκιμαντέρ του
Home, ζητά να
αφυπνιστούμε για να
σωθεί ο κόσμος μας...»

«...Ζωή... Ένα θαύμα στο
σύμπαν που εμφανίστηκε
πριν 4 δις χρόνια περίπου...
Και εμείς, οι άνθρωποι,
εμφανιστήκαμε πριν 200.000
χρόνια περίπου...
Ήδη έχουμε καταφέρει να
διαταράξουμε την
ισορροπία της φύσης, που
είναι θεμελιώδης για τη
ζωή...»

Δεν ξέρω σε τι κατάσταση θα
βρισκόμαστε στο μέλλον, αλλά πρέπει να
λάβουμε από τώρα αποφάσεις, γιατί σε
κάποια χρόνια όλα θα αφανιστούν.
Πρέπει να εξοικονομούμε ενέργεια. Τόσα
δάση που καίγονται και
απέλευθερώνουν διοξείδιο του άνθρακα
προκαλούν σημαντικά προβλήματα,
όπως και το μεθάνιο που είναι 20 φορές
πιο ισχυρό από το διοξείδιο του
άνθρακα. Η γη θερμαίνεται με
ταχύτατους ρυθμούς και πρέπει να
λάβουμε μέτρα. Κόβονται, επίσης,
δέντρα για να φτιάξουν ζωοτροφές,
δηλαδή τα δάση γίνονται κρέας. Σε λίγα
χρόνια η στάθμη του νερού θα ανέβει πιο
πολύ και οι καταστροφές θα είναι
ραγδαίες. Ας κάνουμε κάτι γρήγορα!

Εμμανουέλλα Πεχυνάκη

Η ταινία ήταν συγκλονιστική. Πιστεύω
πως μας έβαλε όλους να σκεφτούμε και
μας ευαισθητοποίησε σχετικά με το
περιβάλλον. Είναι πράγματι φοβερό το
πόσα πράγματα συμβαίνουν, για τα
οποία είτε δεν ξέρουμε είτε ξέρουμε και
απλά παριστάνουμε τους αδιάφορους.
Αλλά αυτό δεν είναι σωστό, διότι όσα
γίνονται μας αφορούν και μας
επηρεάζουν όλους μας και γ' αυτό θα
πρέπει να προσπαθήσουμε να μην
καταστρέφουμε το περιβάλλον και να
συμβάλουμε στην προστασία του. Γιατί
αν δεν κάνουμε κάτι σύντομα, το μέλλον
του πλανήτη μας διαγράφεται μαύρο.

Ευρώπη Στεφανίδη

Το ντοκιμαντέρ είναι προφητικό, γιατί
ό,τι έλεγε είναι σίγουρο ότι θα γίνει, αφού
οι περισσότεροι δεν αλλάζουν συνήθειες
και συνεχίζουν να μολύνουν το
περιβάλλον. Θα πρέπει να αλλάξουμε
τρόπους προς το περιβάλλον και αντί να
το μολύνουμε πρέπει να το φροντίσουμε
όσο περισσότερο μπορούμε, αν θέλουμε
η γη να συνεχίσει να είναι το σπίτι μας.

Αθηνά Σταουρούλακη

Η ταινία που είδαμε με φόβισε πολύ,
αφού έμαθα πόσο κινδυνεύει ο
πλανήτης μας και όλα τα πλάσματα του
κόσμου, καθώς και εμείς. Θα πρέπει
σύντομα να κάνουμε κάτι για το καλό
όλων μας!

Τζωρτζίνα Καρκανάκη

Η ταινία που παρακολούθησαμε ήταν

πολύ ενδιαφέρουσα και μας έδωσε
πληροφορίες για ένα παγκόσμιο θέμα, το
οποίο πιστεύω πως πρέπει, έστω και λίγο,
να μας αφορά όλους. Ο σκοπός της
δημόσιας παρουσίασης των σημερινών
γεγονότων είναι να ευαισθητοποιήσει
κάθε θεατή αυτής της ταινίας. Με την
παραμικρή εθελοντική πράξη
ευαισθητοποίησής μας σε ένα τέτοιο
θέμα, μπορούμε να βοηθήσουμε στο
πρόβλημα αυτό. Προσωπικά, εμένα αυτή
η ταινία με προβληματίσε και ελπίζω να
προβληματίσει και πολλούς ακόμα από
όσους την παρακολούθησαν για να
βοηθήσουμε όλοι να προστατέψουμε τη
γη μας, δηλαδή το σπίτι μας. Γ' αυτό και
το όνομα της ταινίας είναι Home.

Στέφανος Βενέρης

Η ταινία μου άρεσε πολύ. Νομίζω ότι
όσοι την παρακολούθησαν
ευαισθητοποιήθηκαν και κατάλαβαν ότι
τόσοι άνθρωποι πεθαίνουν επειδή δεν
έχουν νερό ή πίνουν μολυσμένο, ενώ
εμείς το θεωρούμε κάτι φυσιολογικό.
Επίσης, νομίζω ότι όλοι τώρα θα
προσέχουν πιο πολύ και θα
προστατεύουν όσο μπορούν τη γη, το
σπίτι μας. Θα αποτελούσε παράλειψη να
μην αναφέρουμε ότι, παρόλη την
τεράστια καταστροφή που έχουμε κάνει,
έχουν γίνει προσπάθειες για να
μειώσουμε αυτό το χάος. Δηλαδή, με λίγα
λόγια, δεν πρέπει να είμαστε
απαισιόδοξοι, γιατί μπορούμε να
σώσουμε τη γη.

Χριστόφορος Κριμλής

Όσο σκέφτομαι, ότι αυτός ο κόσμος είναι
υποχέριμο στα χέρια «κάποιων» και
κινείται σύμφωνα με τα δικά τους «θέλω»
και συμφέροντα, με πιάνει πανικός! Λες
και ο κόσμος είναι μαριονέτα και
ανεβοκατεβάζεις τα σκοινιά, όπως εσύ
θέλεις. Νιώθω πως αυτοί οι γνωστοί
βάζουν γύρω μου θεμέλια για εργοστάσια
και αρπάζουν το μέλλον μέσα από τα
ίδια μου τα χέρια. Και μετά; Μετά το
μεγάλο μπαμ που θα γίνει – γιατί το μόνο
σίγουρο είναι πως θα γίνει – τι θα συμβεί;
Ο κόσμος αυτός ο παραδεισένιος θα
χαθεί; Και εμείς; Εμείς τι θα γίνουμε; Και
αν το μπαμ γίνει σε 100 χρόνια θα είναι
καλά, γιατί όλοι εκείνοι που ξέρω θα
έχουν πεθάνει εκτός φυσικά από αυτούς
που ακόμα δεν έχουν γεννηθεί. Και πάλι
όμως δεν είναι κρίμα αυτός ο πλανήτης

που μες στην ίδια του την αγκαλιά έβρεφε εκατομμύρια γενιές για το δικό μας λάθος να χαθεί; *As* βοηθήσουμε λοιπόν όλοι μας, από τους πιο φτωχούς ως τους πιο πλούσιους, να σωθεί αυτός ο *κόσμος ο μικρός, ο μέγας.*

Ειρήνη Δερμιτζάκη

Σήμερα κατεβήκαμε στη μεγάλη αίθουσα για να δούμε ένα ντοκιμαντέρ. Μόνο που δεν ήταν ένα απλό ντοκιμαντέρ. Ήταν ένα ντοκιμαντέρ που είχε διάρκεια δύο ωρών και το περιεχόμενό του ήταν πολύ σημαντικό. Έδειχνε πώς δημιουργήθηκε ο κόσμος και πώς ο άνθρωπος τον καταστρέφει σιγά-σιγά σε μερικές χιλιάδες χρόνια. Μέσα από αυτήν την ταινία είδαμε όλοι πώς ο κόσμος καταστρέφεται αργά είτε από την ξηρασία, είτε από το λιώσιμο των πάγων και αυτό έχει κακές επιπτώσεις στον άνθρωπο. Το ανθρώπινο είδος έχει περικυκλωθεί από πολλά προβλήματα για τα οποία ο μόνος υπεύθυνος είναι ο άνθρωπος. Η φράση που μου έμεινε από την ταινία είναι: «Για ποιο λόγο περιμένουμε». Όλοι μπορούμε να αλλάξουμε και να κάνουμε τον κόσμο καλύτερο.

Σπύρος Καρκαβίτσας

Η ταινία που παρακολουθήσαμε ήταν πολύ καλοδουλεμένη. Πιστεύω ότι με βάση αυτή, πρέπει να ευαισθητοποιηθούμε και να προσπαθήσουμε να αλλάξουμε την πολύ κακή κατάσταση του περιβάλλοντος. Όμως, πρέπει πρώτα να ευαισθητοποιηθούν οι αρχηγοί των χωρών, οι οποίοι έχουν τη δυνατότητα να μειώσουν την υπερκατανάλωση νερού και ενέργειας. Έτσι, το περιβάλλον σιγά-σιγά θα επανέλθει στην αρχική του κατάσταση και η θερμοκρασία θα πέσει κάτω από την επικίνδυνη ζώνη. Με τη δική μας βοήθεια όμως, και κυρίως των παιδιών, που είναι οι πολίτες του αύριο, και με απλές πράξεις, όπως το να μη σπαταλάμε το νερό και το ρεύμα, μπορούμε πραγματικά να σώσουμε τον πλανήτη. Δεν είναι ότι δεν μπορούμε, είναι το κατά πόσο θέλουμε να σώσουμε τον πλανήτη αλλά και

εμάς.

Το ντοκιμαντέρ που είδαμε ήταν πολύ ενδιαφέρον. Μας μιλούσε για το περιβάλλον μας, για τις διάφορες πηγές ενέργειας και το νερό. Προσπαθώντας να μας ευαισθητοποιήσει μας έδειχνε διάφορες εικόνες από τη γη, οι οποίες σε λίγο καιρό δε θα υπάρχουν. Τα περιθώρια πλέον έχουν στενέψει και πρέπει να δράσουμε το συντομότερο. Πολλά είδη έχουν αρχίσει να εξαφανίζονται με ταχύτατους ρυθμούς και πρέπει να το σταματήσουμε. Το περιβάλλον μας κινδυνεύει και πρέπει να πάρουμε δραστικά μέτρα.

α2

Η ταινία αναφέρεται στην επίδραση του ανθρώπου στο οικοσύστημα και στο πώς αυτός έχει κατορθώσει να αλλάξει την ισορροπία της γης στο μικρό διάστημα που βρίσκεται πάνω σ' αυτή. Ο άνθρωπος έχει προκαλέσει αυτές τις αλλαγές στη φύση λόγω της βιομηχανίας, λόγω της υπερβολικής χρήσης του πετρελαίου και των ορυκτών πόρων και λόγω της εκμετάλλευσης των υπόλοιπων οργανισμών πάνω στη γη (π.χ. δέντρα, ζώα). Έχει επηρεαστεί όλος ο κύκλος της ζωής, ενώ πριν την ύπαρξη του ανθρώπου όλα κυλούσαν αρμονικά, χωρίς επιβαρύνσεις στην γη και στο κλίμα της. Μερικά αποτελέσματα των πράξεών του: Το λιώσιμο των πάγων, η ανύψωση της στάθμης του νερού, η άνοδος της θερμοκρασίας του πλανήτη λόγω του φαινομένου του θερμοκηπίου. Επίσης, τα τελευταία χρόνια παρατηρούμε πιο συχνά φαινόμενα, όπως τυφώνες, καταιγίδες, πυρκαγιές κ.ά. Πολλά είδη ζώων και φυτών είναι υπό εξαφάνιση ή έχουν ήδη εξαφανιστεί. Το μήνυμα, που θέλει να μας περάσει η ταινία είναι, ότι όλο αυτό

πρέπει να σταματήσει. Ο καθένας μας συμβάλλει στην ισορροπία του οικοσυστήματος. Πρέπει να σεβόμαστε το περιβάλλον και αυτά που μας προσφέρει να τα χρησιμοποιούμε σωστά. Επίσης να πραγματοποιούμε πράξεις όπως αναδασώσεις και να χρησιμοποιούμε στις καθημερινές μας ανάγκες ενέργεια η οποία παράγεται από ανανεώσιμες πηγές. Έχουμε ακόμα λίγο χρόνο στον οποίο μπορούμε να αλλάξουμε τον τρόπο ζωής μας και να βρούμε έξυπνες λύσεις, οι οποίες θα εμποδίσουν αυτά που πρόκειται να γίνουν στο μέλλον...

Λεμπιδάκης Τάσος

Η ταινία μας μιλάει για το πώς έχει κατακτήσει η Γη με τις πράξεις των ανθρώπων. Η ταινία στέλνει πολλά απαισιόδοξα μηνύματα. Δείχνει πως ο άνθρωπος καταστρέφει τα αγαθά που του δίνει η Γη με γενναιοδωρία, πως καταστρέφει τη Γη που είναι το σπίτι μας!

Ο άνθρωπος δεν χρησιμοποιεί σχεδόν καθόλου την ηλιακή και την αιολική ενέργεια!

Αισιόδοξα μηνύματα εγώ δεν είδα στην ταινία. Αυτοί οι άνθρωποι έφεραν την καταστροφή του κόσμου. Επίσης, η ταινία μας μίλησε λίγο και για τον ρατσισμό και την δουλεία. Εμένα, πάντως, δεν μου άρεσε πολύ η ταινία, αν και τα μηνύματα που μας έστειλε είναι η σκληρή αλήθεια.

Μανιαδής Κώστας

Εγώ είδα ότι στην Ανταρκτική λιώνουν οι πάγοι, όπως και την κατανάλωση του νερού. Παγόβουνα έδειξε και έλεγε ότι έρχεται πλημμύρα...

Νίκος Μπολαχούτης

Κάθε μέρα οι άνθρωποι καταστρέφουν. Όχι όμως κάτι απλό, όπως ένα ποτήρι ή ένα πιάτο, μα το πιο σημαντικό και απίστευτα όμορφο δημιούργημα... τη Γη. Θα έκανα τα πάντα και θα έδινα τα πάντα για να επανέλθουν όλα στην κανονική τους μορφή. Τα φυτά, τα ζώα, είναι απίστευτα δημιουργήματα, όμως το κυριότερο αγαθό είναι το

νερό. Η συμπεριφορά των ανθρώπων είναι απερίγραπτα απαράδεκτη. Το μόνο ενδιαφέρον τους είναι τα χρήματα. Οι δύο παγκόσμιος και θανατηφόρος πόλεμοι που έγιναν, ήταν καταστροφικοί για το περιβάλλον. Και αυτοί έγιναν για τα χρήματα. Χρήματα, χρήματα, μόνο τα χρήματα ενδιαφέρουν πια τα ¾ της Γης. Στο τέλος το μόνο που θα μείνει είναι τα χρήματα.

Εγώ ελπίζω να γίνει κάτι να βγει κάτι από τις προσπάθειες κάποιων ανθρώπων και να ευαισθητοποιηθούν και οι υπόλοιποι.

Ελπίζω για το καλύτερο!!!

Νίκος Στειακάκης

Η ταινία μας δείχνει γενικά τις αρνητικές επιδράσεις των ανθρώπων προς το περιβάλλον, αλλά δείχνει και συγκεκριμένους τόπους, όπως τη Βραζιλία, την Ινδία, και τη Νότιο Κορέα. Επίσης είδαμε εκτάσεις με ζώα, σπίνια και βιομηχανίες. Η ταινία έχει πολλές φορές τις λέξεις, «αν και στο μέλλον». Η ταινία μάς έδειξε ότι πολλά είδη ζώων είναι υπό εξαφάνιση. Ότι 2.5 εκατομμύρια άνθρωποι θα γίνουν περιβαλλοντολογικοί μετανάστες. Ότι εκατομμύρια άνθρωποι πεινάνε και πολλοί άνθρωποι πεθαίνουν στην Αφρική από ελονοσία. Επίσης έμαθα ότι πρέπει να προσέχω τι αγοράζω.

Στο μέλλον πολλά νησιά δεν θα υπάρχουν.

Έμαθα ότι η ταινία αυτή είναι στα δικαστήρια, επειδή τα

μεγάλα συμφέροντα δεν θέλουν να προβληθούν τα αποτελέσματα που δημιουργούν.

Μάνος Ορφανός

Η ταινία αναλύει τις καταστροφές που γίνονται τα τελευταία χρόνια στη φύση, κυρίως εξαιτίας της ανθρώπινης παρέμβασης στο περιβάλλον. Στην αρχή της ταινίας βλέπουμε τη γη πριν περίπου 4 δισ. χρόνια. Τότε στην ατμόσφαιρα δεν υπήρχε οξυγόνο, υπήρχε χάος. Μετά, μας παρουσίασε την εξέλιξη της γης από το χάος μέχρι σήμερα. Μία σειρά από πανέμορφα πλάνα μας βοηθούν να κατανοήσουμε τις καταστροφές που έχει προκαλέσει ο άνθρωπος στο σπίτι μας, τη Γη.

Μετά μας μιλάει για τον υπερπληθυσμό και για τα εργοστάσια που καταναλώνουν πολύτιμη ενέργεια. Παράλληλα μαθαίνουμε για τις κλιματικές αλλαγές, το λιώσιμο των πάγων, την άνοδο της στάθμης του νερού κ.ά.

Στο τέλος μας μιλάει για τις λύσεις, δηλαδή για την εξοικονόμηση ενέργειας, μέσω ανεμογεννητριών και φωτοβολταϊκών τζελών. Μας ευαισθητοποιεί και μας κάνει να ελπίζουμε για ένα καλύτερο αύριο. Επίσης, μας δίνει ελπίδα για να σταματήσουμε αυτές τις καταστροφές μια για πάντα.

Ζήνα Στεφανίδη

ΤΕΤΑΡΤΗ 16 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ
ΣΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΔΙΑΛΕΙΜΜΑ, ΣΤΙΣ 10 ΠΑΡΑ 10

ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ ΕΙΔΙΚΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ «Η ΣΩΔΟΧΟΣ ΠΗΓΗ»

Υπεύθυνες καθηγήτριες : Σοφία Ηρακλίδου και Χριστίνα Μανρομάτη

Τρίτη 22/12

Τα κάλαντα
στο γυμνάσιο
από τη
γ' λυκείου
και την
α' δημοτικού .

Τετάρτη 23/12

Χριστουγεννιάτικη
εκδήλωση από τη
θεατρική ομάδα.

«να σου πω εγω
τι κανει
ο αγιος βασιλης
ολο το χρονο»

Η λογοτεχνική άσκηση, που πραγματοποιήθηκε τον προηγούμενο μήνα στα πλαίσια του μαθήματος της Νεοελληνικής Λογοτεχνίας στο γυμνάσιο, συνεχίστηκε. Αυτή τη φορά το εγχείρημα ακολούθησε την επεξεργασία ενός αποσπάσματος από τους "Ελεύθερους Πολιορκημένους" του Δ. Σολωμού και του ποιήματος "Άγραφον" του Α. Σκελιανού. Η επιρροή των σολωμικών εικόνων είναι εμφανής στις "ποιητικές-λογοτεχνικές" απόπειρες των μαθητών, ωστόσο υπάρχουν και κείμενα με ελεύθερο θέμα. Εξάλλου, αυτός είναι και ο στόχος της άσκησης: η ελεύθερη "λογοτεχνική" έκφραση...

Αντώνης Νεονάκης

Ένα πουλί ξεπρόβαλε μέσα απ' αυτό το χάος, φέρνοντας μήνυμα καλό.
Ξαναζωντάνεψε τότες το ρυάκι κι άρχισε να τραγουδάει χορεύοντας τη μελωδία της ελευθερίας σ' όλη τη φύση που 'χε μαραζώσει από τη δίνη του πολέμου. Και να σου, ένα ψαράκι πρόβαλε, πήγε κοντά στο βράχο που ο καπνός των όπλων είχε μαυρίσει, σημάδια φανερώθηκαν του πόνου και το ψαράκι δάκρυσε, κλαράκι ρίζωσε εκεί που έπεσε το δάκρυ και πάνω εστάθη το πουλί λαλώντας την ελπίδα...

Εμμανουέλα Πεχννάκη

Ο κάμπος σιωπηλός, μα τα βουνά και η θάλασσα φωνάζουν... ελευθερία.

Μάρκος Καλατζής

Γιατί ο απρόσωπος πόλεμος να είναι τόσο άδικος και άνιστος;
Οι μανάδες να πεινούν και οι πατεράδες να πολεμούν για την ελευθερία... και στα στόματα όλων ένα όνομα να αρθρώνεται... Μεσολόγγι.

Σήφης-Μιχάλης Τζώρτζης

Σε ξένους τόπους όταν πας
το δαχτυλίδι μου να το φοράς
και άμα βρεις κλειδί για τον παράδεισο
έλα για να με σώσεις απ' την άβυσσο.

Κι αν με δεις, κι αν με συνοικήσεις
τολμάς ή δεν τολμάς να με ρωτήσεις.
Το φάντασμα μιας αταξίτευτης ζωής να αγαπήσεις
και τη φυλή με τη φωτιά ' αναζητήσεις.

Και αν σου απαντήσω "ναι"
μεγάλες προσδοκίες να μην έχεις.
Γιατί είναι βαρύ το καριοφύλι
και το χαμόγελο θα σβήσει απ' τα χείλη.

Ειρήνη Δερμιτζάκη

Βουνά καφέ, πεδιάδες πράσινες, ουρανό γαλανό, ήλιος χρυσός, σύννεφα άσπρα,
θάλασσα μπλε...

Τόσα χρώματα στη γη όμορφα και φωτεινά, καθώς τα βλέπεις ήρεμα αυτά ξάφνου
μουνταίνουν.

Βουνά κόκκινα, πεδιάδες ξηρές, ουρανό γκριζός, ήλιος δεν υπάρχει, σύννεφα γκρι
θάλασσα μαύρη και πλήθος ανθρώπων στους δρόμους να κλαίνει και να φωνάζουν
"πόλεμος-πόλεμος".

Σάντρα Αρμάου

Πίσω απ' τις κουκούλες πρόσωπα δαρμένα, χτυπημένα, βασανισμένα απ' τον αγώνα της ζωής.

Αυτά τα πρόσωπα γεμάτα ιδέες, σκέψεις και ευχές, πολεμούν σε μια μάχη άνιση για την τιμή, την αξιοπρέπεια, στοχεύουν στο ακατόρθωτο και εύχονται να αλλάξει να γίνει εφικτό.

Τούτα τα πρόσωπα, αν δεις τότε πραγματικά θα θυμηθείς, τον ίδιο αγώνα μπροστά στην πόρτα την πεσμένη, θα δεις την ίδια λάμψη και αισιοδοξία στα μάτια των προσώπων για ένα μέλλον που μοιάζει σκοτεινό.

Κι όταν πια θυμηθείς, τότε θα ξεσηκωθείς και θα νιώσεις την οργή να ξεχειλίζει και μπροστά σε μια πολιτεία θα βρεθείς που θα μοιάζει απόμακρη και ξένη, μια πολιτεία που δε θα σε ακούει, ή έστω θα προσποιείται πως δε σε ακούει, όσο κι αν προσπαθείς και θα συνεχίσει να σε αγνοεί. Μα εσύ εκεί, θα προσπαθείς και θα επιμένεις.

Ιωάννης Τζωρτζάκης

Ήρθε τώρα η ώρα που ο καθένας για το δικό του σκοπό θ' ανεβεί το βουνό κουβαλώντας το σταυρό του.

Γιώργος Συλλιγαρδάκης

Ό,τι αγάπησα
χάθηκε μαζί με τα λουλούδια της άνοιξης
το περασμένο καλοκαίρι...

Αμαλία Τζουανάκη

Στα μάτια τον κοίταξε με πόνο.
Και μ' όλη της τη δύναμη φώναξε "μετανιώνω".

Ελένα Μπράχου

Η σελίδα άδεια, το μολύβι στο τραπέζι
οι λέξεις τριγυρίζουν μέσα στο νου μέχρι
να έρθει η σειρά τους.

Ο κρύος άνεμος απέξω σου φωνάζει,
σε βαθιές σκέψεις σε βάζει και
γι' αυτόν να γράψεις.

Το σπίτι ζεστό, αλλά η καρδιά μου παγωμένη
με κρύο και πόνο, με τον χειμώνα μένει.

Ιφιγένεια Χονδροζουμάκη

Πράσινο δέντρο ψηλό, όμορφο και λαμπερό-
στολισμένο έλατο τ' ονόμασαν.

Μα ποιος το στόλισε;

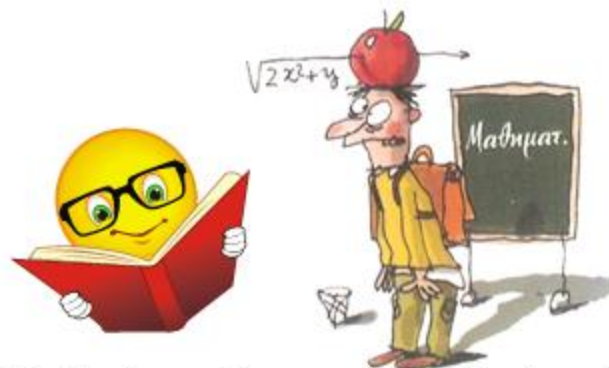
Να 'ταν ψυχή που πονά και κλαίει

ή να 'ταν ψυχή που χαρούμενα
παίζει τις χειμωνιάτικες αυτές
μέρες στο χιόνι;
Μα όταν τα στολίδια φύγουν και
τα κλαριά μείνουν πάλι άδεια,
μελαγχολία θα νιώθει για το
άψυχο δέντρο που θα περιμένει
ένα ακόμα χρόνο για να
ζωντανέψει ξανά...

Τζωρτζίνα Καρκανάκη

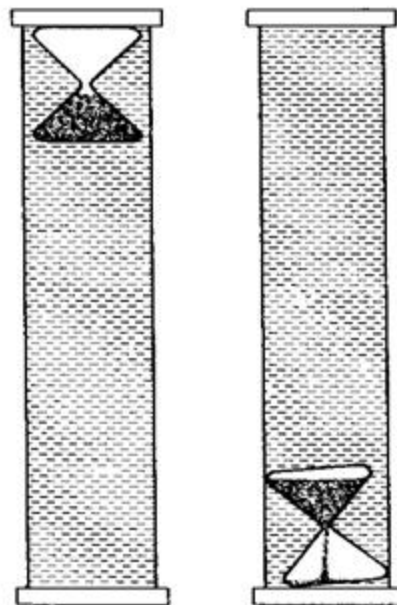
ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΕΣ ΣΠΑΖΟΚΕΦΑΛΙΕΣ ...

Τι λέτε; Ξεκινάμε να λύνουμε σπαζοκεφαλίες; Ας αρχίσουμε με τις κλεψύδρες. Περιμένουμε την απάντησή σας και δικές σας προς δημοσίευση.

Επικίνδυνα παιχνίδια με το χρόνο!!!

Εάν διαθέτετε δύο κλεψύδρες για να μετράτε το χρόνο, από τις οποίες η μία έχει διάρκεια επτά λεπτών και η άλλη έντεκα πώς είναι δυνατό να βγάλετε έγκαιρα από το φούρνο το κέικ που για να ψηθεί, χρειάζεται δεκαπέντε λεπτά;

πηγή: «Το πανηγύρι των μαθηματικών»
Ειρήνη Παπαθανασίου

Από τις ποιητικές παρουσιάσεις των προώνων της Δευτέρας.

Ελληνς Αλεξίου

Παρουσίαση βιβλίου

Λ Ο Υ Μ Π Ε Ν

*(Άκλιτη γερμανική λέξη-επίθετο που σημαίνει κουρέλι.**1. Αυτός που έχει χάσει τα προνόμια της τάξης στην οποία ανήκει.**2. Χαρακτηρισμός που δίδεται σε άτομα εξαθλιωμένα, περιθωριοποιημένα.***ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΑ
ΣΤΟΙΧΕΙΑ
ΕΛΛΗΣ ΑΛΕΞΙΟΥ**

Γεννήθηκε στο Ηράκλειο της Κρήτης το 1894. Η Έλλη Αλεξίου ήταν το τέταρτο παιδί του Στυλιανού Αλεξίου (τ' άλλα τρία ήταν ο Ραδόμανθους, η Γαλάτεια Καζαντζάκη και ο Λευτέρης Αλεξίου). Τα τρία αδέρφια, έχοντας φλέβα από τον πατέρα τους που ήταν διανοούμενος, ασχολήθηκαν με τη λογοτεχνία και η προσφορά και των τριών είναι αξιόλογη. Μετά τις εγκύκλιες σπουδές σπούδασε στο Πανεπιστήμιο της Σορβόνης και εργάστηκε επαγγελματικά στην Εκπαίδευση. Από νωρίς έμαθε ξένες γλώσσες και διεύρυνε τον πνευματικό ορίζοντά της στην ευρωπαϊκή λογοτεχνία. Πρωτοπαρουσιάστηκε στα ελληνικά γράμματα το 1931 με τη συλλογή διηγημάτων *Σκληροί αγώνες για μικρή ζωή*. Στα διηγήματα αυτά, που το υπόστρωμά τους είναι καθαρά κοινωνικό, η Αλεξίου διεκτραγωδεί τους αγώνες των φτωχών παιδιών για το στέριωμα μιας, έστω και μικρής, ζωής. Δεύτερη έκδοση της συλλογής έγινε το 1963.

Στα 1934 παρουσίασε σε πρώτη έκδοση το μυθιστόρημα *«Γ' Χριστιανικόν Παρθεναγωγείον»*, που επανεκδόθηκε το 1936 και το 1964. Το έργο κυκλοφόρησε σε μετάφραση Ρουμανική, Γερμανική και Σλοβενική.

Είναι ένα μυθιστόρημα που περιγράφει τη ζωή των μικρών κοριτσιών σε κάποιο Παρθεναγωγείο μιας απομακρυσμένης συνοικίας του Ηρακλείου και κρίνει με αυστηρότητα τον τρόπο διδασκαλίας του εκπαιδευτικού προσωπικού προς τα φτωχά κοριτσάκια, που ήταν πάντοτε φοβισμένα και ανήσυχα. Της δίνεται, όμως, και η ευκαιρία να εκφράσει τις δικές της παιδαγωγικές ιδέες, που στηρίζονται στη γνώση της παιδικής ψυχολογίας και στη σωστή διδακτική πράξη.

Στα 1938 εκδίδει τη δεύτερη συλλογή διηγημάτων με τον τίτλο *«Οι Άνθρωποι»*, το 1939 το *«Ο Χοντρούλης κι η Πηδηχτή»* (μεγάλη ιστορία για παιδιά). Στη συνέχεια εκδίδει τα μυθιστορήματα: *«Λούμπεν»* 1940, *«Βοηθός νηπιαγωγού»* 1952, *«Παραπόταμοι»* 1955. Το τελευταίο μεταφράστηκε στα βουλγαρικά το 1956. Ακόμα το μυθιστόρημα *«Με τη Λύρα»* 1959 και *«Ούτω καθεξής»* 1964. Επίσης, μια συλλογή παραμυθιών *«Ήθελε να τη λένε κυρία»* 1956, Βιογραφίες Ποιητών και Πεζογράφων» 1964 και τέλος τέσσερις τόμους διηγημάτων: *«Αναχωρήσεις και*

μεταλλαγές», *«Μυστήρια»*, *«Προσοχή συνάνθρωποι»*, *«Σπονδή»*.

Στα 1966 εκδίδει μια βιογραφία του Νίκου Καζαντζάκη με τον τίτλο *«Για να γίνει μεγάλος»*. Μέσα στο έργο αυτό των τετρακοσίων σελίδων μας δίνει ανάγλυφη τη ζωή του Ν. Καζαντζάκη, με απόλυτο σεβασμό στην αλήθεια, εξιστορώντας το συνεχές ανέβασμά του προς τις απάτητες κορφές του πνεύματος. Αν λάβουμε υπόψη μας τις ανθρώπινες αδυναμίες και την πικρή προσωπική της πείρα από το δεσμό της αδελφής της Γαλάτειας με τον Καζαντζάκη, είμαστε υποχρεωμένοι να επαινέσουμε την ειλικρίνεια της σκέψης της και την πλήρη αμεροληψία της στην εξιστόρηση της ζωής και του έργου του Νίκου Καζαντζάκη. Μέσα από τις σελίδες της, ξεχύνεται μια αδιόρατη αλλά σταθερή, πραγματικά αδερφική αγάπη προς τον ίδιο, ένας θαυμασμός προς το έργο του, και μια προσπάθεια ούτε να υπερβάλει, ούτε να μειώσει στο ελάχιστο τη μορφή του μεγάλου ποιητή και λογοτέχνη.

Αναθρεμμένη μέσα σ' ένα λογοτεχνικό περιβάλλον (πατέρας, αδερφός, αδερφή) και με τη συνεχή συντροφιά των μεγάλων πνευματικών ανθρώπων-Καζαντζάκη, Σικελιανού, Βάρναλη και Αυγέρη- που στα γυμνασιακά της χρόνια περνούσαν τα καλοκαίρια μαζί από νέα τάχθηκε στο αριστερό στρατόπεδο που το διακόνησε με το έργο της, πιστεύοντας σε ορισμένα ιδανικά για τη ζωή και την προκοπή των ανθρώπων, εξαγνισμένα στην αγάπη και τη δικαιοσύνη.

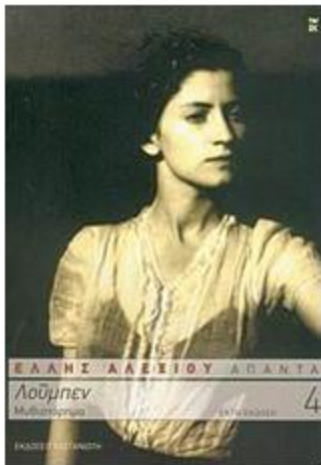
Για τις ιδέες της και μόνο, διώχτηκε, έμεινε χρόνια στο εξωτερικό, εμόχθησε για να απαλύνει τον πόνο των συνανθρώπων της. Ποτέ δεν σύγχυσε τη λογοτεχνία με την συνθηματολογία, ούτε με την δογματική ακαμψία. Οι πολιτικές ιδέες της δεν επιβάλλονται άμεσα στον αναγνώστη, αλλά έμμεσα, με την έκθεση των γεγονότων και των καταστάσεων, χωρίς να καταλήγει στην άμεση κοινωνική διαμαρτυρία και στον καταλογισμό ευθυνών, αλλά προτιμάει να αφήσει τον αναγνώστη να καταλήξει μόνος του κι ελεύθερα σε αυτό. Πέθανε στην Αθήνα το 1988.

Πηγή: Ε.Λ.Ι.Α (Ελληνικό Λογοτεχνικό Ιστορικό Αρχείο)

Ελλη Αλεξίου με τα παιδιά Αλέξανδρο (αριστερά), Λευτέρη και Γαλάτεια (αριστερά) Αθήνα 1938

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Γαλιάντα, Μίρκος Αντζής και Έλλη Αλεξίου. 1941

Είναι ένα διήγημα που ξεκινά σαν δυο παράλληλα παραμύθια εξιστορώντας τις ζωές δύο παιδιών, του Αντρέα και της Πεντάμορφης.

Ο Αντρέας γεννήθηκε στην ερημιά του δάσους κάτω από τις βελανιδιές και η μητέρα του πέθανε πριν κλείσει τα δύο του χρόνια. Ύστερα πέθανε κι ο πατέρας του κι απόμεινε ολομόναχος. Το «τυχερό» παιδί που είδε το φως στο δάσος, ο «δασοκόμος», όπως τον έλεγαν οι γονείς του, έγινε το «έρμο», το «άμοιρο», ο «Μπελάς» που ζητιάνευε το ψωμί που χόρταινε το ξύλο και τις προσβολές, που δεν τον άφηναν λεπτό να ξεκουραστεί, γιατί ήταν βάρος και φόρτωμα για αυτούς που τον περιμάζεψαν παίρνοντας την περιουσία και τον κόπο του πατέρα του.

Η Πεντάμορφη γεννήθηκε στην πολιτεία, μα χάθηκε η μητέρα της στη γέννα κι έγινε το πολύτιμο μπιμπελό στα χέρια της οικογένειάς της. Οι θείοι της, ο πατέρας της και η θεία της προλάβαιναν κάθε επιθυμία της, προσπαθώντας να ελαχιστοποιήσουν τις πιθανότητες να στενοχωρηθεί.

Η τύχη τα έφερε έτσι που τα δύο άκρα της παιδικής ηλικίας συναντήθηκαν στα χρόνια της νιότης τους. Ο Αντρέας υπολόγισε την περιουσία και την οικονομική κατάσταση της Πεντάμορφης και εκείνη τον ερωτεύτηκε παράφορα χωρίς να ψάξει πέρα από την εξωτερική εμφάνισή, χωρίς να θέσει όριο και δόθηκε ολοκληρωτικά σε αυτόν το γάμο καταραλώνοντας μέχρι τέλους.

Ο Αντρέας στηρίχτηκε πάνω της, οικονομικά και συναισθηματικά και κατάφερε να γίνει μεγάλος και τρανός, όπως πάντα ονειρευόταν. Ένας έμπορος με χρήματα, κύρος και κατακτήσεις. Η Πεντάμορφη κλεινόταν ολοένα στον εαυτό της, δικαιολογώντας κάθε ενέργεια του Αντρέα, ακόμα και όταν αυτές της στοίχιζαν το μάτι και το πόδι της. Δυστυχώς, η ηρωίδα εξιδανίκευσε τον έρωτά της και τυφλώθηκε, ώστε να χάσει τους ανθρώπους που την αγάπησαν όσο τίποτα στον κόσμο.

Με το θάνατό τους αποχωρίστηκε την εξασφαλισμένη αγάπη-εκατομμύρια αγάπης μόνο για εκείνη- περιουσία ανεκτίμητης αξίας μόνο για αυτήν. Συντετριμμένη συνειδητοποίησε τα λάθη της, όταν ήταν πλέον αργά. Ο Αντρέας της ζητά διαζύγιο, της μεταβιβάζει το σπίτι για να μπορεί η Πεντάμορφη να ζήσει νοικιάζοντας κάποια δωμάτια κι εκείνος θέλει να ζήσει τη ζωή του με τη νεαρή γραμματέα του, αφού έχει εξευτελίσει τη γυναίκα του σε δικηγόρους, συμβολαιογράφους και Αρχιεπισκοπή. Έφτασε η Πεντάμορφη η, πλούσια νύφη του νησιού, να γίνει υπηρέτρια στο δειλινό της ζωής της για να επιβιώσει.

Στο τέλος του βιβλίου, ως επίλογο, η ηρωίδα έχει ένα ωμό, δραματικό μονόλογο. Σε λίγες γραμμές συνοψίζει τα αίτια και τις αφορμές της κατάρρευσης, της κατάντιας της. Κατέληξε πως η ζωή της πήγε στραβά χωρίς να εκτιμήσει ότι είχε όταν έπρεπε, χωρίς ένα παιδί κάνοντας τη διαπίστωση πως το μεγαλύτερό της λάθος ήταν πως παρασύρθηκε από την επιφάνεια - την ομορφιά του Αντρέα και δεν κοίταξε αν οι καρδιές τους συμφωνούσαν ...

«Η θεια Λένη δεν με άφηνε τίποτα να πετάξω ...

Όλο μου έλεγε: «Φύλαξέ το, θα 'ρθει μια ώρα να σου χρειαστεί ...» .

... «Άστο ας κάθεται, ψωμί δεν τρώει ...»

«Παραπάλιωσε, θεια Λένη. Το βαρέθηκα ... Δεν το θέλω πια».

«Τότε βόλε το στο πανέρι, να το κάνουμε κουρέλια ...».

«Οι άνθρωποι έτσι είμαστε. Εγώ ... πάρε με θεια Λένη και πέταξέ με στο πανέρι με τα κουρέλια σου».

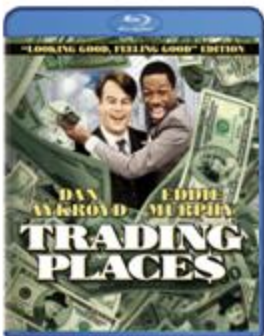
Στις τελευταίες αυτές φράσεις συνοψίζεται όλη η ζωή της. Τα χρόνια πέρασαν. Ο Αντρέας τη βαρέθηκε. Δεν την ήθελε πια. Την πέταξε στο πανέρι με τα κουρέλια. ΛΟΛΙΤΑ.

ΑΠΟΨΕΙΣ...ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΕΣ

Ναι, το ξέρουμε! Αργήσαμε φέτος να σας γράψουμε νέα μας, αλλά υποσχόμαστε να σας αποζημιώσουμε. Να θυμήσουμε ότι φέτος, για πρώτη φορά, οι συμμετέχοντες στον κύκλο κινηματογράφου είναι χωρισμένοι σε ομάδες εργασίας, αναλαμβάνοντας καθήκοντα και ανάλυση θεμάτων σχετικών με την προβολόμενη, εκείνη την περίοδο, ταινία. Για παράδειγμα, η σύνοψη της ταινίας θα γράφεται πλέον από ομάδα παιδιών. Ας αρχίσουμε λοιπόν.

*Μιχάλης
Κυπριωτάκης*

ΠΟΛΥΘΡΟΝΑ ΓΙΑ ΔΥΟ (TRADING PLACES)

(Σύνοψη)

Η πρώτη ταινία που παρακολούθησαμε φέτος στη Λέσχη Κινηματογράφου ήταν η «ΠΟΛΥΘΡΟΝΑ ΓΙΑ ΔΥΟ».

Πρωταγωνιστούν οι Νταν Ακρόυντ, Έντν Μέρφου και Τζέιμι Λι Κέρτις. Σκηνοθέτης της ταινίας είναι ο Τζόν Λάντις. Η ταινία πρωτοπροβλήθηκε στις ΗΠΑ τον Ιούλιο του 1983.

Κεντρικοί ήρωες της ιστορίας είναι δύο άνθρωποι που έχουν εντελώς διαφορετικές ζωές. Ο ένας είναι ο Γουίνθορπ Λούις, μεγαλοστέλεχος της επιχείρησης των αδελφών Ντιούκ, του Ράντολφ και του Μόρτιμερ Ντιούκ. Ο άλλος είναι ο Μπύλλι Ρέι Βαλεντάν, ένας ζητιάνος, ο οποίος παριστάνει το θύμα του πολέμου του Βιετνάμ για να βγάλει τα απαραίτητα προς το ζην.

Τυχαία σε μια παρεξήγηση οι αδελφοί Ντιούκ αρχίζουν να κάνουν υποθέσεις για το πως θα ήταν ο Μπύλλι Ρέι στην θέση του συνεργάτη τους και αντίστροφα, πως θα ήταν ο συνεργάτης τους στη θέση του ζητιάνου. Έτσι αποφάσισαν να βάλουν στοίχημα ενός δολαρίου για το ότι ο Μπύλλι Ρέι θα τα καταφέρει στη θέση του μεγάλου στελέχους της εταιρείας, ενώ αντίθετα ο Γουίνθορπ θα απελπιστεί πολύ και θα στραφεί στη βία και στην παρανομία. Με δόλια κόλπα καταφέρνουν να κλείσουν το συνεργάτη τους στη φυλακή και ύστερα τον καταρρακώνουν τελείως, στερώνοντας του τα πάντα και φέρνοντας τον Μπύλλι Ρέι στη θέση του.

Όμως, ο Βαλεντάν ανακάλυψε το κόλπο των αδελφών Ντιούκ και συνεργάζεται με τον Γουίνθορπ που είχε βρει μια σύμμαχο στο πρόσωπο της Οφηλίας, η οποία είναι μια όμορφη γυναίκα, πλην όμως ασκούσε το αρχαιότερο επάγγελμα του κόσμου και οι αδελφοί Ντιούκ την είχαν πληρώσει να παραστήσει τη φίληνάδα του Γουίνθορπ, με σκοπό να τον χωρίσει η αρραβωνιαστικιά του. Αφού η Οφηλία κατάφερε να πετύχει το σκοπό της, λυπήθηκε τον Γουίνθορπ και τον περιμάζεψε στο σπίτι της για να τον φροντίσει.

Οι δύο πρωταγωνιστές, αφού περνούν

από 40 κύματα, γνωρίζονται και αρχίζουν να καταστρώνουν το σχέδιο αντεπίθεσης τους ενάντια στους αδελφούς Ντιούκ. Στη μεγάλη ετήσια συνάντηση του Χρηματιστηρίου, που ο Υπουργός Εμπορίου ανακοινώνει τις τιμές που θα είχαν τα πορτοκάλια τον επόμενο χρόνο και προσφέρει έδαφος για «παιχνίδια» στους παίκτες των μετοχών, οι πρωταγωνιστές του έργου συμμαχούν με σκοπό να καταστρέψουν οικονομικά τους αδελφούς Ντιούκ. Γι' αυτό τους δίνουν λάθος στατιστικά στοιχεία για τις μετοχές, ενώ οι ίδιοι, που είχαν τα σωστά προγνωστικά, επένδυσαν στις μετοχές που ήξεραν πως θα ανεβούν και κέρδισαν πολλά χρήματα.

Μετά απ' αυτά οι Γουίνθορπ και Μπύλλι Ρέι πλούτισαν και πέρασαν ευτυχισμένα την ζωή τους ενώ οι Ντιούκ κατέρρευσαν οικονομικά.

*Ιωάννης Τζωρτζάκης, Νικόλαος
Μιχάκος, Μηνάς Ασλανίδης,
Νίκος Νομικός,
Γιώργος Καζανάκης*

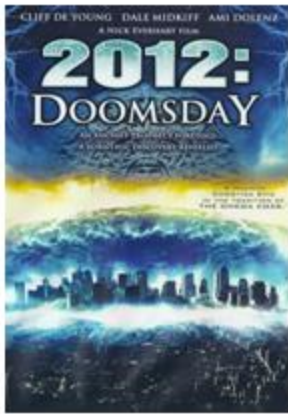
Κατόπιν, τέθηκε το εξής ερώτημα στα παιδιά:

Τελικά, πιστεύεις ότι οι άνθρωποι μπορούν να αλλάξουν; Ή οι ταμπέλες που βάζουμε σε κάποιους παραμένουν για πάντα και χρησιμοποιούνται από εμάς για να τους χαρακτηρίζουμε;

Ακολουθούν κάποια σχόλια γύρω από το ερώτημα αυτό:

- Αν και πιστεύω ότι οι άνθρωποι μπορούν να αλλάξουν (παρ' ότι δύσκολα), επηρεάζονται από τις ταμπέλες και τους χαρακτηρισμούς σε πολύ μεγάλο βαθμό. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα να γινόμαστε αυτό που οι άλλοι ισχυρίζονται και νομίζουν ότι είμαστε, και τις περισσότερες φορές, αυτό είναι ο δρόμος προς το χειρότερο.

- Εγώ πιστεύω ότι οι άνθρωποι μπορούν να αλλάξουν αλλά μόνο όταν το πιστέψουν. Τότε και μόνο τότε θα αλλάξουν. Πρέπει όμως να επισημάνουμε ότι και τις ταμπέλες που βάζουμε στους ανθρώπους μπορούμε να τις αλλάξουμε μόνο όταν αλλάξουν

και οι άνθρωποι που τις «φοράνε».

Λίγες μέρες αργότερα μέλη της λέσχης, μαζί και με τον κ. Κυπριωτάκη, κανόνισαν και βρέθηκαν βράδυ Σαββάτου στον κινηματογράφο «Τεχνόπολις» για να παρακολουθήσουν την προβολή της ταινίας «2012». Η ταινία μιλάει για το τέλος του κόσμου και τις προσπάθειες κάποιων ανθρώπων να επιβιώσουν βρισκόμενοι αντιμέτωποι με τη μαγία της φύσης. Η σκηνοθεσία είναι του Ρόλαντ Έμεριχ και πρωταγωνιστούν οι Τζον Κιούζακ, Αμάντα Πιτ, Όλιβερ Πλάτ και Ντάνυ Γκλόβερ. Η ταινία πρωτοπροβλήθηκε στους ελληνικούς κινηματογράφους τον Νοέμβριο 2009.

Ακολουθεί σύντομη κριτική:

Η ταινία ήταν μοναδική για τα εφέ της.

Η διάσταση της καταστροφής του κόσμου ήταν τρομακτική. Οι ήρωες του έργου με συγκίνησαν και με εντυπωσίασε ότι, τελικά, οι άνθρωποι που έχουν χρήμα είναι αυτοί που μπορούν να σωθούν, αν ποτέ συνέβαινε μία τέτοια καταστροφή στον πλανήτη. Οι νεαροί ήρωες της ταινίας (τα παιδιά των πρωταγωνιστών Τζον Κιούζακ-Αμάντα Πιτ) ερμήνευσαν σωστά το ρόλο τους και μας έμαθαν την αγάπη για τη ζωή. Μέσα σε 3 ώρες μπορέσαμε να νιώσουμε φόβο αλλά και να γίνουμε καλύτεροι άνθρωποι. (Νίκος Μπαλαχούτης).

ΠΟΛΥΣΗΜΙΑ

Όταν μια λέξη έχει δύο ή περισσότερες σημασίες, που έχουν, όμως, κάποια σχέση μεταξύ τους, έτσι ώστε να νόημα να μπορεί να θεωρηθεί επέκταση του άλλου.

Τότε, έχουμε το φαινόμενο της *πολυσημίας*.

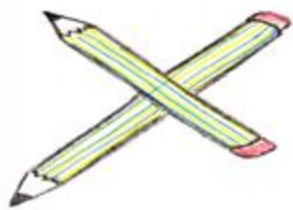
Εμμανουέλα Πεχνιάκη-Μαμουνάκη

Οι αναμνήσεις ενός ανθρώπου χωρίζονται σε «τόμους». Καλές ευχάριστες, παλιές, συγκινητικές και κάποιες, που πολλοί άνθρωποι επιλέγουν να ξεχάσουν. Να τις σβήσουν. Για να κρύψουν τα λάθη τους και αυτός σίγουρα είναι ο πιο εύκολος δρόμος. Να προσπεράσεις τα πάντα, να πεις ένα απλό: «Δεν ξέρω, δεν θυμάμαι». Και πολλοί καταφέρνουν να σβήσουν αυτά που δεν θέλουν να θυμούνται, όμως, το δύσκολο σημείο είναι όχι μόνο να μην αφήσεις τον εαυτό σου να ξεχάσει, αλλά να το διορθώσεις, μα και πάνω απ' όλα να μπορείς να «συμφιλιωθείς» με τις αναμνήσεις σου χωρίς να το σκάσεις.

Παρασκευή, 4 Δεκεμβρίου
Αθηνά Πατσιούρα

Δεκέμβριος 2009, αριθ. φύλλου 3

by Επιμητριάδα Ρεθύμιακι

ΕΙΔΙΚΟ ΕΝΘΕΤΟ ΦΥΛΛΑΔΙΟ

Επιμέλεια φυλλαδίου: Ελένη Αλεξοπούλου

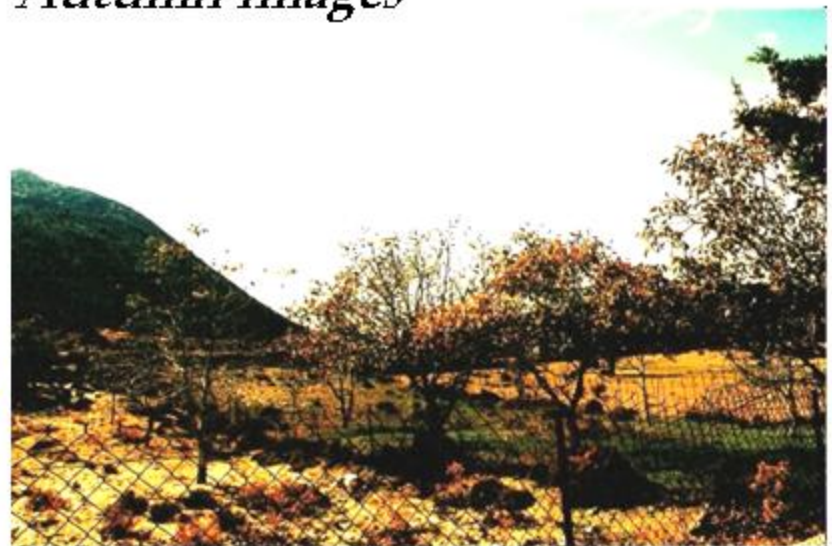

The photographs were taken in Heraclion and Limnaccaros in Crete last month.

Αθήνα
Patsioura

Autumn images

Stand By Me review

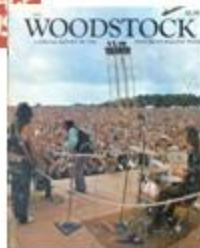
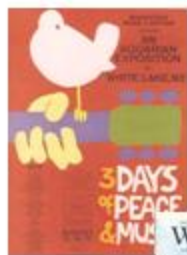
Stand by me is the story of four twelve year olds living in a small town in the year 1959, whose lives were changed by a chance adventure that they embarked on at the end of a summer. Gordy, Chris, Teddy and Vern had their own tree house and spent their time in meaningless arguments, playing games or just hanging out. But you soon find out that underneath their normal bravado and enthusiasm, each one of them has problems at home to deal with. One day, Vern overhears his older brother describe the location where the dead body of a missing boy from the town lies. This gives him a chance to be important in the order of the club, and he brings this information to the other boys. Intrigued by the thought of seeing a dead body and excited at the idea of becoming heroes in the town by finding it, the boys decide to walk twenty miles; this will take them two days to complete. The journey starts but no one remembers to bring along any food and they have very little money. This leads to their first adventure along the ways... Meanwhile, Ace Merrill, leader of an older gang of town kids, finds out about the location of the dead body from Vern's brother and decides to go and find the body too, for basically the same reasons. The

two groups square off at the site of the dead body. The entire story is told in a series of flashbacks, narrated by the adult Gordy, who is now a successful writer and is lamenting a new clipping about the death of his childhood buddy Chris, who succeeded to become a lawyer. The music background gives you a great medley of fifties hits, and in fact the name of the film was changed from "The Body" to "Stand By Me" because of the impact that Ben E. King song provides in the soundtrack.

Marievi Papafragaki y2

WOODSTOCK

Woodstock is a place in the USA most famous for the rock festival that took place there on the 15th until the 17th of August in 1969. More than 500,000 people attended the concert, who were later called the Woodstock generation. The usage of drugs, traffic jams, bad weather and lack of food and water did not get in the way of the "Woodstock generation" from making history. It is widely regarded as one of the greatest and most pivotal moments in popular music history also known as the generation of controversy in the 60s.

This particular event symbolized the solidarity of the hippies and cried out for an anti-war movement. 32 acts made the festival unique- such acts were: Jimmy Hendrix, Santana, The Who, Ten Years After, Janis Joplin, Blood, Sweat and Tears and many others...

Woodstock was later turned into a movie and broadcasted in 1970.

Woodstock was a time of social changes in human freedom and expression..we learned not to be ashamed of our bodies in the nude, we smoked grass to expand our horizons with the music, we spent time

with our kids our pets..it was very much focused on a new standard for families...the music of the late 60's that appeared in Woodstock 69 was some of the best around, very expressive of its thoughts and messages..indeed an experiment..but one that worked!

That festival set the standard for peace, music, people and expression and showed to the world that all was not just violence and hatred...it was LIFE!!

By Marianna Mertzanis

Last Christmas

Last Christmas I gave you my heart
But the very next day, you gave it away
This year, to save me from tears
I'll give it to someone special

Once bitten and twice shyed
I keep my distance but you still catch my eye
Tell me baby

Do you recognize me
Well, it's been a year, it doesn't surprise me
Merry Christmas, I wrapped it up and sent it
With a note saying 'I love you', I meant it
Now I know what a fool I've been
But if you kiss me now, I know you'd fool me again

Last Christmas I gave you my heart
But the very next day, you gave it away
This year, to save me from tears
I'll give it to someone special

Last Christmas I gave you my heart
But the very next day, you gave it away
This year, to save me from tears
I'll give it to someone special

A crowded room and friends with tired eyes
I'm hiding from you and your soul of eyes
My God, I thought you were someone to rely on
Me, I guess I was a shoulder to cry on
A face of a lover with a fire in his heart
A girl on a cover but you tore her apart
Maybe this year
Maybe this year I'll give it to someone special

Cause last Christmas I gave you my heart
But the very next day, you gave it away
This year, to save me from tears
I'll give it to someone special

Last Christmas I gave you my heart
But the very next day, you gave it away
This year, to save me from tears
I'll give it to someone special
And last Christmas
And this year

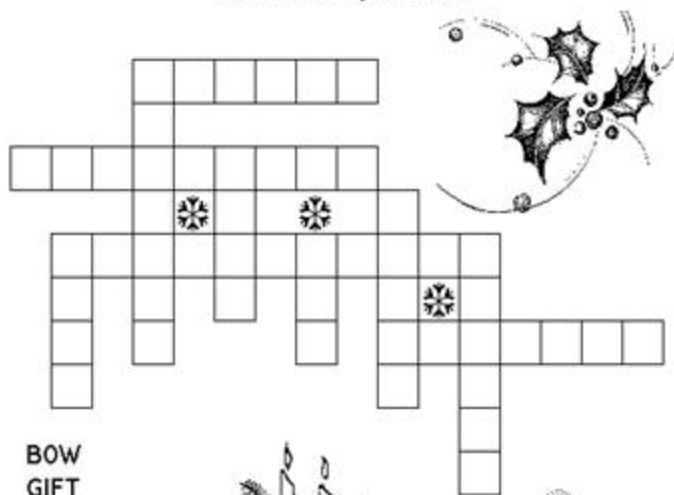
It won't be anything like, anything like
Last Christmas I gave you my heart
But the very next day, you gave it away
This year, to save me from tears
I'll give it to someone special

1

Christmas Crossword

Make all the words fit into this crossword.
Each word is only used once.

BOW
GIFT
TREE
PEACE
FAMILY
DINNER
CANDLES
FRIENDS
CHRISTMAS
GINGERBREAD

Christmas Word Search

s u b c a n d y
l s b a l l e k
e n e l f t e d
d o l l s e r k
t w l g t r e e
o w n i a x a i
y b m f r m w c
s a n t a f r b

ball	elf	snow
bell	gift	star
candy	santa	toy
deer	sled	tree

©2000 The Kids Domain
www.kidsdomain.com
Free for non-profit use - Happy Holidays!

©1999 The Kid's Domain www.kidsdomain.com free for non-profit use

ASTERIX & OBELIX'S BIRTHDAY

No 5

No 10

No 29

This year Asterix and Obelix celebrate their fifteenth birthday. As everyone knows heroes never get old and Asterix and Obelix don't make the difference. They were born on 29 October 1959. The adventures of Asterix is a series of French comic written by Rene Goscinny and illustrated by Albert Uderzo. Uderzo also took over the job of writing the series after the death of Rene. The Asterix series is one of the most popular France - Belgium comics in the world. The series being translated into over 100 languages is popular in most European countries. Our heroes are famous by young and old. The success of the series has led to the adaptation of several books into 11 films, 8 animated and 3 with live actors. Also there have been a number of games and 33 comic books. I like Asterix and Obelix very much, because they are very funny and you can also learn about history. When I was younger I did play many times the games. I have seen many films from them.

CRISTOPHER CRIMILIS

All I want for Christmas is you

I don't want a lot for Christmas
There's just one thing I need
I don't care about the presents
Underneath the Christmas tree
I just want you for my own
More than you could ever know
Make my wish come true
All I want for Christmas is...
You

I don't want a lot for Christmas
There's just one thing I need
I don't care about the presents
Underneath the Christmas tree
I don't need to hang my stocking
There upon the fireplace
Santa Claus won't make me happy
With a toy on Christmas day
I just want you for my own
More than you could ever know
Make my wish come true
All I want for Christmas is you
You baby

I won't ask for much this Christmas
I don't even wish for snow
I'm just gonna keep on waiting
Underneath the mistletoe
I won't make a list and send it
To the North Pole for Saint Nick

I won't even stay awake to
Hear those magic reindeers click
'Cause I just want you here tonight
Holding on to me so tight
What more can I do
Baby all I want for Christmas is you
Ooh baby
All the lights are shining
So brightly everywhere
And the sound of children's
Laughter fills the air
And everyone is singing
I hear those sleigh bells ringing
Santa won't you bring me the one I really need
Won't you please bring my baby to me...

Oh I don't want a lot for Christmas
This is all I'm asking for
I just want to see my baby
Standing right outside my door
Oh I just want you for my own
More than you could ever know
Make my wish come true
Baby all I want for Christmas is...
You

All I want for Christmas is you... baby

IF

If you can keep your head when all about you
Are losing theirs and blaming it on you,
If you can trust yourself when all men doubt you
But make allowance for their doubting too,
If you can wait and not be tired by waiting,
Or being lied about, don't deal in lies,
Or being hated, don't give way to hating,
And yet don't look too good, nor talk too wise:

If you can dream—and not make dreams your master,
If you can think—and not make thoughts your aim;
If you can meet with Triumph and Disaster
And treat those two impostors just the same;
If you can bear to hear the truth you've spoken
Twisted by knaves to make a trap for fools,
Or watch the things you gave your life to, broken,
And stoop and build 'em up with worn-out tools:

If you can make one heap of all your winnings
And risk it all on one turn of pitch-and-toss,
And lose, and start again at your beginnings
And never breath a word about your loss;
If you can force your heart and nerve and sinew
To serve your turn long after they are gone,
And so hold on when there is nothing in you
Except the Will which says to them: "Hold on!"

If you can talk with crowds and keep your virtue,
Or walk with kings—nor lose the common touch,
If neither foes nor loving friends can hurt you;
If all men count with you, but none too much,
If you can fill the unforgiving minute
With sixty seconds' worth of distance run,
Yours is the Earth and everything that's in it,
And—which is more—you'll be a Man, my son!

by
*Rudyard
Kipling*